

ката Порта и предъ грѣц. Патриархъ, и да ходатайствоватъ: „за нужднитъ му потребности, отъ които Българ. народъ е лишень по всички Българія“. — *Това упълномощеніе го потвърдилъ Абаджийскія Еснафъ съ протомайсторскитъ и майсторскитъ печати*; за да може оно да служи: — „за свидѣтелство и доказателство предъ всякого законнаго и праведнаго суда.“ — Тукъ впрочемъ трѣба да забѣлежимъ и да спомянемъ за единъ тогавашень исторически, ако и совсѣмъ невѣренъ и несправедливо въведенъ Правителственъ обичай у Турцитъ, спорядъ който тѣ називаваха Българитъ „Урумъ-миллети“ (грѣцки народъ); спорядъ това и на протомайсторскія печать на Абаджийскія Еснафъ е ясно написано „Урумъ-миллети“ — и проч. — Въ това упълномощеніе се казва ёще: „да представятъ горѣупълномощенитъ Лица нуждитъ на Вѣрата и на Чрковата, и да исполнятъ общенародното желанно прошеніе.“ — Не се обаче оказва именно: „кое прошеніе?“ — Отъ това се явно види, че Упълномощеніето е было написано и съставено съ голѣма предпазливость, разумѣва се спорядъ тогавашнитъ тежки и мъчни обстоятелства. —

Въ 1845 год. е было подадено едно общо прошеніе отъ Търновската казаа (Округъ) съ слѣдующія насловъ: — „Жялба на вѣрнитъ и покорни подданици Свѣтлѣйшему Царю нашему Султанъ Абдулъ Меджиду“. Въ това общо прошеніе (махзаръ) жителитъ отъ градъ-тъ Търново и казаата му се оплакватъ твърдѣ много отъ тогавашнія имъ грѣцки Владика Неофита, и въобще отъ грѣцк. духовенство; и — казватъ: „Че тѣ сж се оплакали нѣколко пѣти на Патриарха отъ Владиката си Неофита; но — той всякога преинѣчвалъ оплакваніята имъ предъ Висок. Порта; и — че спорядъ това, Султанското Правителство никога не е знаило, и не знае теглилата и мжкитъ, които сж притѣрпѣли и тѣрпять Българитъ отъ грѣцк. Владици; и — по тая причина, тѣ сж были принудени да се отнесжтъ и да прибѣгнатъ къмъ милостивія си Султанъ, съ покорна молба: „да се смилли за Българскія народъ, и да го избави отъ нес-